

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 6C/84/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5414203050
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Veselá
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2015:5414203050.5

Rozhodnutie

Okresný súd Dolný Kubín samosudkyňou JUDr. Janou Veselou v právnej veci navrhovateľa: DPS financial consulting, s.r.o., so sídlom v Trnave, Mikovíniho 10, IČO: 46713930, zastúpeného spoločnosťou advoconsulting, s.r.o., so sídlom v Trnave, Tamaškovičova 17/2742, IČO:47253428, proti odporkyňi: X. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. X., Ľ. Š.N. XXXX/XX, bývajúca v D. X., U. XXXX/XX, v konaní o zaplatenie 221,14 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh z a m i e t a.

II. Odporkyňi sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom, doručeným tunajšiemu súdu dňa 12.06.2014, sa navrhovateľ prostredníctvom svojho zástupcu voči odporkyňi domáhal zaplatenia istiny vo výške 221,14 eur spolu s jej príslušenstvom ku dňu 27.09.2013 vo výške 6,47 eur, a s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy výške 221,14 eur od 28.09.2013 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

Návrh odôvodnil tým, že je právnickou osobou zapísanou v obchodnom registri vedenom Okresným súdom Trnava, oddiel Sro, vložka číslo 30047/T. Navrhovateľ odvodzuje svoju aktívnu legitimitáciu zo Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0935/2013/CE zo dňa 27.09.2013 uzavretej medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00151 653 (ďalej len Slovenská sporiteľňa), ako postupcom a navrhovateľom, ako postupníkom (ďalej len "Zmluva o postúpení pohľadávok"). Postúpenie pohľadávky bolo odporkyňi Slovenskou sporiteľňou oznámené listom zo dňa 11.10.2013. Prijatím Návrhu na uzatvorenie Zmluvy o Kreditnej karte došlo medzi odporkyňou, ako klientom a Slovenskou sporiteľňou, ako predchodcom navrhovateľa, k uzatvoreniu Zmluvy o Kreditnej karte, ktorej predmetom je vydanie kreditnej karty odporkyňi a zároveň poskytnutie úveru s celkovým úverovým rámcom dohodnutým v Zmluve o Kreditnej karte, pričom odporkyňa sa zaviazala čerpaný úver splácať formou inkasa minimálnej splátky. Zmluvné strany sa na základe Zmluvy o Kreditnej karte dohodli, že všetky právne vzťahy vyslovene neupravené v tejto Zmluve o Kreditnej karte sa budú spravovať Obchodnými podmienkami pre Kreditné karty (ďalej len "Obchodné podmienky KK"), ako aj Obchodnými podmienkami pre poskytovanie a používanie Elektronických služieb a Platobných kariet, vydanými Slovenskou sporiteľňou s účinnosťou od 10.09.2002 (ďalej len "Obchodné podmienky EPK") a Všeobecnými obchodnými podmienkami, vydanými Slovenskou sporiteľňou s účinnosťou ku dňu 01.08.2002. (ďalej len "VOP"). Odporkyňa prekročením zmluvne dohodnutého úverového rámca porušila Obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, čím v zmysle Obchodných podmienok vznikla Slovenskej sporiteľni voči odporkyňi pohľadávka. Nakoľko odporkyňa pohľadávku v súlade s Obchodnými podmienkami neuhradila, Slovenská sporiteľňa odporkyňi čerpanie poskytnutého úverového rámca v súlade s ustanoveniami Obchodných podmienok, zastavila. Zmluvou o postúpení pohľadávok bola Slovenskou sporiteľňou navrhovateľovi postúpená pohľadávka zo Zmluvy o Kreditnej karte v znení jej dodatkov, ktorá ku dňu postúpenia pozostávala z istiny vo výške 221,14 EUR, spolu s jej príslušenstvom ku dňu 27.09.2013 vo výške 6,47 EUR. Navrhovateľ, ako nový vlastník predmetnej

pohľadávky, výzvou zo dňa 21.11.2013 opätovne vyzval odporkyňu na jej zaplatenie. Odporkyňa ani po výzve navrhovateľa pohľadávku navrhovateľa do dnešného dňa neuhradila.

Odporkyňa sa k návrhu vyjadrila v rámci svojej výpovede na pojednávaní, ktoré súd vykonal v neprítomnosti navrhovateľa a jeho zástupcu, ktorí s takýmto postupom súdu vyslovil súhlas (č.l. 50 spisu).

Odporkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že mala účet v SLSP, ku ktorému jej dali kartičku a zobrala si cez tú kartu úver, ktorý jej ku karte poskytli. Vtedy žila s priateľom, ktorý jej sľúbil, že jej so splácaním úveru bude pomáhať. Úver si brala na súkromné účely. Spočiatku ho splácala a aj následne a myslí, že potom nezaplatila dve splátky, ktoré mala. Keď prestala splácať nič sa nedialo a potom začala v r. 2011 posilať 100,- eurové splátky na základe toho, že jej volali zo SLSP, že tam má podlžnosť a s nimi sa telefonicky dohodla, že bude posilať po 100,- eur, čo aj robila, naposledy zaplatila 250,- eur, ale potom sa jej už nedalo. Je vdova s dvoma deťmi, momentálne je nezamestnaná. Predtým sa jej dalo splácať, lebo mala rodičovský príspevok, ale teraz má vdovský dôchodok a sirotský dôchodok, čo spolu predstavuje aj s prídavkami 340,- eur. Bývajú v podnájme, za ktorý platí 330,- eur. Býva s priateľom, s ktorým má ďalšie dieťa.

Okrem výsluchu odporkyne súd na pojednávaní vykonal dokazovanie listinami, ktoré do spisu predložil navrhovateľ (listiny na č.l. 15 až 33, 52 až 64 spisu). V rámci dokazovania sa súd taktiež oboznámil s listinami v elektronickej podobe na CD predloženom navrhovateľom (prílohová obálka spisu).

Pred pojednávaním navrhovateľ, prostredníctvom svojho zástupcu, súdu doručil doplnenie návrhu, v ktorom oproti pôvodnému návrhu uviedol, že predmetom zmluvy o kreditnej karte bolo poskytnutie vydanie kreditnej karty a poskytnutie úveru s celkovým úverovým rámcom 23.000,- Sk (763,46 eur), pričom odporkyňa sa zaviazala čerpaný úver splácať formou inkasa minimálnej splátky a zmluvné strany sa dohodli, že všetky právne vzťahy neupravené v tejto zmluve sa budú spravovať Obchodnými podmienkami pre kreditné karty a Všeobecnými obchodnými podmienkami, vydanými Slovenskou sporiteľňou s účinnosťou ku dňu 01.08.2002. Odporkyňa odo dňa poskytnutia úveru uskutočňovala výbery a platby kartou a zároveň formou inkasa splácala poskytnutý úver v minimálnych splátkach určených Slovenskou sporiteľňou. Odporkyňa uskutočnila poslednú splátku dňa 15.08.2010, pričom odo dňa 24.08.2010 sa uskutočňovanými výbermi a platbami kartou, ako aj účtovaním poplatkov a dohodnutých úrokov Slovenskou sporiteľňou dostala do stavu prečerpania úverového rámca, čím došlo k vzniku nepovoleného prečerpania, ktorý bola odporkyňa povinná okamžite uhradiť aspoň na výšku úverového rámca. Prekročením zmluvne dohodnutého rámca a jeho nesplácaním odporkyňa porušila Obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne (bod 4.12 písm. e/), čím vznikla Slovenskej sporiteľni voči odporkyňi pohľadávka, ktorá ku dňu 31.12.2010 predstavovala sumu 877,73 eur. Nakoľko odporkyňa pohľadávku v súlade s Obchodnými podmienkami neuhradila, Slovenská sporiteľňa zakázala odporkyňi ďalšie čerpanie poskytnutého úverového rámca v súlade s ustanoveniami Obchodných podmienok. Odporkyňa následne splácala vzniknutú pohľadávku v nasledovných splátkach: dňa 15.06.2011 sumu 100,- eur, dňa 15.07.2011 sumu 100,- eur, dňa 15.08.2011 sumu 100,- eur, dňa 14.11.2011 sumu 100,- eur, dňa 15.10.2012 sumu 100,- eur a dňa 27.02.2013 sumu 250,- eur. Po zaúčtovaní všetkých uvedených platieb a zmluvne dohodnutých úrokov, úrokov z omeškania, úrokov z nepovoleného prečerpania a poplatkov predstavovala pohľadávka Slovenskej sporiteľne voči odporkyňi sumu 221,14 eur. Zmluvou o postúpení pohľadávok bola Slovenskou sporiteľňou navrhovateľovi postúpená pohľadávka zo Zmluvy o kreditnej karte v znení jej dodatkov, ktorá ku dňu postúpenia pozostávala z istiny vo výške 221,14 eur, spolu s jeho príslušenstvom, ktoré ku dňu postúpenia pohľadávky, teda 27.09.2013, predstavovali zmluvné úroky z omeškania vo výške 6,47 eur. Navrhovateľ, ako nový vlastník predmetnej pohľadávky, výzvou zo dňa 21.11.2013 opätovne vyzval odporkyňu na jej zaplatenie. Odporkyňa ani po výzve navrhovateľa jeho pohľadávku neuhradila do dnešného dňa ani čiastočne.

V rámci prípravy pojednávania súd navrhovateľa prostredníctvom jeho zástupcu vyzval, aby sa vyjadril k posúdeniu žalovaného nároku ako premlčaného (ktoré posúdenie vykonáva súd s poukazom na ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. účinného od 01.05.2014), keď podľa výpisu z účtu mala byť zmluva o kreditnej karte ukončená dňa 31.12.2010 a žalobný návrh bol podaný 12.06.2014, teda po trojročnej premlčacej lehote podľa § 110 Občianskeho zákonníka.

Navrhovateľ, prostredníctvom svojho zástupcu, na uvedenú výzvu reagoval písomným podaním, v ktorom uviedol, že nárok považuje za nepremlčaný, pretože na vzťah medzi navrhovateľom a odporkyňou, pohľadávka z ktorého je predmetom konania, sa v plnom rozsahu aplikujú ustanovenia obchodného práva (4-ročná premlčacia doba). Konanie sa začalo 12.06.2014, pričom novelizované ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého "na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva" nadobudlo účinnosť dňa 13.06.2014. Podľa prechodných ustanovení k úpravám Občianskeho zákonníka účinným od 13.06.2014, ustanoveniami § 53 ods. 4 písm. s) a t), § 53 ods. 7 a § 614a sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 13. júnom 2014, vznik týchto vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 13. júnom 2014 sa však posudzujú podľa predpisov účinných do 12. júna 2014, ak nie je ustanovené inak. Z uvedeného potom vyplýva, že len výslovne určené ustanovenia Občianskeho zákonníka (konkrétne § 53 ods. 4 písm. s/ a t/, § 53 ods. 7 a § 614a) čiastočne pôsobia aj na právne vzťahy vzniknuté pred 13.06.2014. Z toho je zrejmé, že ustanovenie druhej vety § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka medzi tieto ustanovenia nepatrí, a preto podľa názoru navrhovateľa účinky tohto ustanovenia na akékoľvek právne vzťahy začínajú pôsobiť až odo dňa jeho účinnosti, teda od 13.júna 2014.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že s dátumom 25.03.2008 Slovenská sporiteľňa, a.s. vypracovala a podpísala Návrh na uzatvorenie zmluvy o kreditnej karte adresovaný odporkyňi, v ktorom jej ako klientovi s číslom účtu 32306190270 navrhla, aby s ňou uzatvorila Zmluvu o kreditnej karte v súlade s ust. § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka. V návrhu bola špecifikovaná kreditná karta (VISA Classic elektronická), výška úverového rámca (10.000,- Sk) a ďalej nasledujú zmluvné podmienky, medzi ktorými je uvedené, že tento návrh je neodvolateľným návrhom a banka vyhlasuje, že ak do 30 pracovných dní odo dňa doručenia tohto návrhu klientovi nebude zo strany klienta tento návrh akceptovaný alebo odmietnutý, uplynutím posledného dňa uvedenej lehoty návrh zaniká s tým, že tento návrh možno akceptovať aj telefonicky, prostredníctvom služby Sporotel, pričom na overenie totožnosti je klient povinný uviesť identifikačný údaj, ktorým je rodné číslo klienta a autentifikačný údaj, ktorým je číslo platnej debetnej platobnej karty klienta vydané bankou alebo číslo platného bežného sporozírového účtu klienta vedeného bankou. Ďalej je uvedené, že zmluva o kreditnej karte, na základe tohto návrhu vznikne, ak budú splnené tieto podmienky: a/ klient sa prostredníctvom služby Sporotel identifikoval v súlade s ustanoveniami tohto návrhu, b/klient ku dňu telefonickej komunikácie s bankou v súlade s predchádzajúcim písm. nie je v omeškaní s plnením akejkolvek povinnosti voči banke. Ak bude po doručení tohto návrhu klientovi pred vznikom zmluvy o kreditnej karte na základe tohto návrhu uzatvorená medzi bankou a klientom iným spôsobom ako telefonickou akceptáciou návrhu banky klientom, tento návrh zaniká. Kreditná karta bude aktivovaná do 3 pracovných dní odo dňa vzniku zmluvy o kreditnej karte, za predpokladu, že boli zo strany klienta riadne splnené všetky podmienky pre vznik zmluvy o kreditnej karte. Na rube návrhu sú uvedené doplňujúce informácie pre klienta pred uzatvorením Zmluvy o kreditnej karte na diaľku, v ktorých sú uvedené úroky (17,5% p.a.), úrok z omeškania (26,4% p.a.), úrok z prečerpania (26,4% p.a.), spôsoby zániku zmluvy atď. Pokiaľ ide o poplatky, v poslednej vete bodu 2 je uvedené, že výška odplát platených klientom banke za poskytovanie produktu/služby je určená v platnom Sadzobníku. Dňa 04.06.2008 odporkyňa podpísala Návrh na uzatvorenie dodatku k zmluve o kreditnej karte, ktorého predmetom bolo zmena výšky úverového rámca na sumu 23.000,- Sk (763,46 eur). Z výpisu z účtu na č.i.60 a nasl. spisu vyplýva, že k prvému čerpaniu peňažných prostriedkov došlo dňa 17.04.2008 výberom kartou v sume 6.000,- Sk, po ktorom nasledovali ďalšie čerpania formou výberov kartou alebo formou platby kartou tak, že celkovo odporkyňa vyčerpala sumu 1.197,03 eur, pričom jednotlivými splátkami (do 31.12.2010) odporkyňa uhradila 993,36 eur. V období od 15.06.2011 do 27.02.2013 odporkyňa vykonala ďalšie úhrady spolu vo výške 750,- eur, čím ňou celkovo uhradená suma dosiahla 1.743,36 eur. Na základe uvedeného rozdiel medzi čerpanou a uhradenou sumou predstavuje +546,33 eur. Dlh odporkyne vznikol na základe toho, že jej boli účtované zmluvné úroky 351,41 eur, ďalej poplatky v sume 314,07 eur a úroky z omeškania (do 31.12.2010) v sume 3,09 eur. Podľa zmieňovaného výpisu kartový účet odporkyne bol vedený do 31.12.2010. Dňa 27.09.2013 Slovenská sporiteľňa ako postupca uzavrela s navrhovateľom ako postupníkom Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0935/2013/CE, ktorou na navrhovateľa postúpila pohľadávku vo výške 227,61 eur pozostávajúcu z istiny 221,14 eur a zmluvného úroku z omeškania vo výške 6,47 eur s uvedením, že ide o pohľadávku z karty s úverovým rámcom 763,46 eur na účte 323619270 a produkt RCC workout. Pri pohľadávke je uvedený počet dní omeškania 1122. Postúpenie pohľadávky odporkyňi oznámila Slovenská sporiteľňa listom zo dňa 11.10.2013. Z uvedeného je zrejmé, že navrhovateľ je osobou aktívne legitimovanou v tomto konaní.

Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že odporkyňa uzavrela so Slovenskou sporiteľňou, a.s. v Obchodnom zákonníku (resp. inom zákone) nepomenovanú zmluvu - zmluvu o kreditnej karte, a to tak, že odporkyňa ústne prijala písomný návrh na jej uzatvorenie, na čo súd usudzuje z faktu, že ak odporkyňa kartou čerpala úver (platila ňou, vyberala ňou), karta musela byť nevyhnutne aktivovaná. Na túto zmluvu sa vzťahuje zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene zákona o obchodnej inšpekcii (§ 1 ods. 3 zákona) a keďže pri tejto forme úveru nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, odporkyňa ako spotrebiteľ musela byť, s poukazom na ust. § 3 ods. 6 uvedeného zákona v znení účinnom od 01.07.2006, najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaná o úverom limite, ak je stanovený, o ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená, postupe a spôsobe zániku zmluvy. Súd konštatuje, že v danom prípade si Slovenská sporiteľňa svoju informačnú povinnosť sčasti splnila, keď výška úverového rámca, ako aj ročná úroková sadzba a postup, ako aj spôsob zániku alebo ukončenia zmluvy je uvedený priamo v zmluve (resp. v doplňujúcich informáciách k nej). Súd konštatuje, že pokiaľ ide o poplatky, tieto v zmluve uvedené nie sú, keď zmluva odkazuje na Sadzobník. Z obsahu zmluvy pritom nevyplýva, že by odporkyňa obdržala uvedený Sadzobník spolu s návrhom na uzavretie zmluvy, ale naopak zo zmluvy vyplýva, že mala možnosť si ho ako jeden z dokumentov definovaných v zmluve prečítať pred uzatvorením zmluvy na internetovej stránke banky www.slsp.sk (bod 2 doplňujúcich informácií na č.l. 16 spisu). Za daného stavu veci nemožno konštatovať, že by si banka splnila svoju povinnosť najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy odporkyňu písomne informovať o poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená. Banka na základe zmluvy o kreditnej karte odporkyňu účtovala poplatky za kartovú operáciu vo výške 150,- Sk, resp. 4,98 eur celkovo 46 krát (teda ide o sumu 229,08 eur), vo výške 260,- Sk 1 krát (teda ide o sumu 8,63 eur) vo výške 13,28 eur celkovo 2 krát (teda ide o sumu 26,56 eur) a vo výške 9,96 eur celkovo 5 krát (49,80 eur). Spolu ide o sumu, ako už bolo aj vyššie uvedené, vo výške 314,07 eur.

Súd sa na prvom mieste zaoberal, s poukazom na ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa tým, či neexistuje prekážka brániaca priznať žalovaný nárok a dospel k záveru, že tomu tak je a túto prekážku predstavuje premlčanie nároku.

Súd sa zhoduje s názorom navrhovateľa, že novelizované ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého " na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva" v prejednávanej veci aplikovať nemožno. To však podľa názoru súdu automaticky neznamená, že otázku premlčania žalovaného nároku je potrebné v danom prípade posudzovať podľa Obchodného, a nie Občianskeho zákonníka. Je tomu práve naopak. Novelizované znenie ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka len potvrdilo správnosť tej doterajšej rozhodovacej praxe slovenských súdov, ktorá otázku premlčania nárokov z právneho vzťahu, ktorého účastníkom je spotrebiteľ posudzovala podľa Občianskeho zákonníka a na druhej strane deklarovalo nesprávnosť tej rozhodovacej praxe, ktorá túto otázku posudzovala podľa Obchodného zákonníka. Keďže v prejednávanej veci ide nesporne o spotrebiteľský vzťah, otázku premlčania je potrebné posudzovať podľa Občianskeho zákonníka. Súd ohľadne tohto právneho názoru poukazuje na závery napr. Krajského súdu v Žiline vyslovené v rozsudkoch sp. zn. 11Co/573/2014-118 zo dňa 26.01.2015, sp. zn. 10Co/474/2014-94 zo dňa 27.11.2014, sp. zn. 5Co/627/2014-140 zo dňa 18.11.2014. V prejednávanej veci navyše nejde o zmluvný typ, ktorý má povahu absolútneho obchodu (ako napr. zmluva o úvere), ale ide o nepomenovanú zmluvu, ktorú pozná tak Obchodný, ako aj Občiansky zákonník.

Za daného stavu veci súd skúmal premlčanie podľa § 110 Občianskeho zákonníka, ktorý stanovuje trojročnú premlčaciu lehotu. Ako uviedol samotný navrhovateľ, odporkyňa sa ku dňu 24.08.2010 dostala do stavu prečerpania úverového rámca, čím došlo u nej k vzniku nepovoleného prečerpania, ktoré bola povinná okamžite uhradiť aspoň na výšku úverového rámca, čo však nesplnila.

Z uvedeného je zrejmé, že odporkyňa sa do omeškania dostala ešte v roku 2010, čomu zodpovedá aj údaj o omeškaní uvedený v prílohe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.09.2013 - 1122 dní.

Žalobný návrh bol na súd doručený dňa 12.06.2014, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Za daného stavu vecí súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol, keďže so žalovanou "istinou" sa premlčalo aj jej príslušenstvo, vrátane žalovaného úroku z omeškania od 27.09.2013 do zaplatenia. Záver o premlčaní žalovaného príslušenstva v dôsledku premlčania istiny súd

opiera o najnovšiu súdnu prax (rozsudok NS SR sp. zn. 2Sžf/57/2012 zo dňa 18.09.2013 uverejnený pod č. 67/2014).

Aj v prípade, ak by súd nedospel k záveru o premlčaní nároku, žalobný návrh by zamietol z ďalšieho dôvodu. Ako už bolo uvedené, povinnosťou právneho predchodcu navrhovateľa bolo odporkyňu najneskôr v čase uzavretia zmluvy o kreditnej karte písomne informovať o výške poplatkov platných od doby, kedy bola zmluva uzavretá. Právny predchodca navrhovateľa si túto povinnosť v predpísanej (písomnej) forme nesplnil, pretože odkázal na Sadzobník uverejnený na internetovej stránke. Odhliadnuc od toho, že v roku 2008 internetové služby neboli rozšírené tak, ako je tomu v súčasnosti, takýmto spôsobom banka informačnú povinnosť, ktorú si mala splniť ona (doručiť spolu s návrhom na uzavretie zmluvy aj Sadzobník), preniesla na odporkyňu s tým, aby si tento Sadzobník sama dohľadala. Takýto spôsob "informovania" nepochybne nezodpovedá zmyslu ust. § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z., ktorým je poskytnúť nevyhnutné údaje o úverovom produkte, pri ktorom nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPNM) v čase uzavretia zmluvy. Pri úveroch, kde je možno určiť RPNM, výška RPNM odzrkadľuje celkovú cenu úverového produktu (zmluvné úroky aj poplatky). Kde nie je možné určiť RPNM nestačí uviesť len výšku ročnej úrokovej sadzby, ale aj poplatky, pretože len tieto spolu umožňujú prijať spotrebiteľovi záver, aké bude mať náklady s týmto typom úveru. V prejednávanej veci pritom poplatky neboli vôbec zanedbateľnou položkou, keď vyúčtované zmluvné úroky boli vo výške 351,41 eur a poplatky vo výške 314,07 eur. Vzhľadom na uvedené, súd dospel k záveru, že pre nesplnenie informačnej povinnosti o výške poplatkov, nárok na poplatky právnenému predchodcovi navrhovateľa a teda ani navrhovateľovi vzniknúť platne nemohol. Keďže celková suma účtovaných poplatkov predstavuje 314,07 eur a žalovaná suma je 221,14 eur, po odpočítaní uvedenej sumy poplatkov, žalovaný dlh odporkyne voči právnenému predchodcovi navrhovateľa a následne navrhovateľovi vzniknúť nemohol. Aj keď by teda nárok nebol premlčaný, súd by ho zamietol z tohto druhého dôvodu, nehovoriac o tom, že navrhovateľ si nesplnil dôkaznú povinnosť ohľadne preukázania dôvodnosti účtovaných poplatkov, keď v priebehu konania Sadzobník, podľa ktorého mali byť poplatky účtované súdu vôbec nepredložil.

Vzhľadom na úplné zamietnutie návrhu bola v spore plne úspešná odporkyňa, ktorej s poukazom na ust. § 142 ods. 1 OSP vzniklo právo na náhradu trov konania. Keďže si však odporkyňa právo na náhradu trov konania neuplatnila a vznik žiadnych trov jej nevyplýva ani z obsahu spisu, súd jej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Dolný Kubín na Krajský súd v Žiline (§ 204 ods. 1 O.s.p.), v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Okresný súd Dolný Kubín

21. januára 2015

JUDr. Jana Veselá

samosudkyňa